

Dobrodošlica pobratenim občinam

Gostitelj dvanajstega srečanja delavske solidarnosti pobratenih občin iz vseh naših republik in pokrajin je bila letos naša občina. Srečanja, ki je trajalo od 6. do 9. septembra, se je udeležilo okrog tristo predstavnikov občin, ki so v treh dneh z našimi delovnimi ljudmi spletli nova prijateljstva, hkrati pa na številnih delovnih razgovorih, tako na skupščini kot delovnih organizacijah, zasnovali nove načrte za nadaljnje sodelovanje med pobratenimi občinami.

(foto: J. T.)

● Nič nas ne sme presenetiti

Ali nas bo presenetilo

Po vsej Sloveniji že celo leto teče akcija z naslovom »Nič nas ne sme presenetiti« za namenom politične mobilizacije vseh struktur v sistemu družbene samozaščite in ljudske obrambe in zagotavljanja najširšega sodelovanja delovnih ljudi in občanov v reševanju nalog s področja družbene samozaščite in ljudske obrambe. Težišče akcije je na krepitvi vseh vidikov družbene samozaščite in ljudske obrambe v temeljnih samoupravnih skupnostih in temeljnih organizacijah združenega dela, ki so osnovne celice ljudske obrambe in družbene samozaščite.

Akcija NNNP ima velik moralnopolitičen in praktičen pomen v nadaljnjem poglobljanju in krepitvi obrambno varnostnega sistema v SR Sloveniji.

Osnovni smoter akcije, ki se bo z množičnimi praktičnimi vajami in drugimi aktivnostmi končala 29. in 30. septembra, je načrtovanje, usklajevanje, usposabljanje in preverjanje sposobnosti delovnih ljudi in občanov, enot, organov, posameznih služb in vodstev za delovanje v vojnih razmerah, ob elementarnih nesrečah in drugih izrednih razmerah.

Program aktivnosti in praktičnih vaj za zaključek akcije 29. in 30. septembra naj bi po dogovoru načrtovala vsaka temeljna sredina. Občinski štab za pripravo akcije NNNP, ki deluje pri občinski konferenci socialistične zveze pa se je odločil, da za zaključek akcije izvede enotno občinsko vajo, v kateri bodo sodelovale vse temeljne sredine. Program aktivnosti mora izhajati iz ocene ogroženosti, stopnje organiziranosti vseh dejavnikov družbene samozaščite in ljudske obrambe in materialnih možnosti. Štab je sprejel za enotno občinsko predpostavko elementarne nesreče. Na osnovi te elementarne nesreče je tudi izdelan načrt dogodkov, na katere bodo morale temeljne sredine reagirati, v skladu s programi in načrti ukrepov. V vseh temeljnih sredinah bodo morali organizirati akcije za sanacijo razmer, reševanje življenj in imovine. V delovnih organizacijah, v katerih bo na dan akcije delovni dan, bodo morali v prvi vrsti zagotoviti normalno proizvodnjo, ob tem pa tudi opraviti naloge, ki jih bo zahtevala akcija.

V teku priprav in aktivnosti ob akciji »Nič nas ne sme presenetiti« je bilo v naši občini veliko storjenega na področju usposabljanja, dopolnjevanja obrambnih načrtov, načrtov ukrepov za izredne razmere in utrjevanja patriotske obrambne zavesti. Vse to se je odražalo tudi v občinskem glasilu Kamniškem občanu, saj so bili večkrat objavljeni prispevki s tega področja, v zadnji številki pa so bili objavljeni alarmni znaki, ki jih morajo občani poznati, da bodo v kritičnih razmerah lahko pravilno reagirali in s tem zaščitili svoja življenja. Od aktivnega sodelovanja in angažiranja vseh je odvisen tudi uspeh akcije, ki pomeni v prvi vrsti nov korak v podružbljanju družbene samozaščite in ljudske obrambe in obenem zagotovilo, da bomo v primeru, da bi resnično prišlo do takih nesreč, znali pravilno in hitro ukrepati.

J. Z.

Havanska prelomnica

Tri tedne je že, kar se je v kubanskem glavnem mestu Havani končala šesta konferenca voditeljev državali vlad neuvršenih dežel.

Šesto srečanje najvišjih voditeljev neuvršenih dežel so tako med konferenco kot po njej večkrat označili kot prelomnico v gibanju.

Prelomnica tudi zato, ker se je gibanje neuvrščanja na tej konferenci soočilo z nekaj pomembnimi dilemami. Toda, politična deklaracija, ki je rezultat vseh razprav, potrjuje, da je gibanje neuvrščeno bolj kot kdajkoli poprej avtentično, neodvisni, zunaj-blokovski dejavnik svetovne politike.

Naših stališč o gibanju neuvrščanja ni treba znova ponavljati – potrdili so jih na konferenci z resolucijo o priznanju predsedniku Titu, enemu od treh pobudnikov gibanja neuvrščeno in njegovemu prvemu predsedniku.

Kako planiramo

V novem sistemu samoupravnega družbenega planiranja je potrebno posebej poudariti naslednja temeljna izhodišča. Pri izdelavi novih planov gre za celovito planiranje družbenega, gospodarskega, prostorskega in socialnega razvoja, skratka za načrtovanje razvoja našega družbenoekonomskega sistema. Pomembno je tudi to, da sočasno in usklajeno tečejo planske aktivnosti v vseh temeljnih sredinah: krajevnih skupnostih, temeljnih organizacijah združenega dela in samoupravnih interesnih skupnostih, delovnih organizacijah, sestavljenih organizacijah združenega dela in družbenopolitičnih skupnostih od občine, republike, do federacije. Ta sistem planiranja pa bo uspešen le, če bomo sproti preverjali uresničevanje planov in jih dograjevali, če bo prihajalo do sprememb na posameznih področjih.

Za nami je prvi del priprave planskih dokumentov za prihodnje srednjeročno obdobje, ki je verjetno najlažji. Ta del, ki ga lahko imenujemo tudi formalni del, je bil v naši občini opravljen v skladu s programom nalog in aktivnosti nosilcev in drugih udeležencev v planiranju, ki ga je poleg smernic družbenega plana občine Kamnik sprejela občinska skupščina.

Pri drugi fazi, ki je v teku sedaj – to je priprava predlogov smernic razvoja v temeljnih sredinah, je potrebna močna politična akcija vseh subjektivnih sil, da se v temeljih našega sistema dogovorimo za čimbolj realne načrte razvoja. Koordinacijski odbor za spremljanje in koordiniranje družbenopolitične akcije pri pripravi planov, ki deluje pri občinski konferenci SZDL je ocenil, da smo temu posvetili veliko premalo pozornosti. Pri planskih aktivnostih v temeljnih organizacijah združenega dela se je sindikat dokaj dobro vključil, manj pa je bilo storjenega pri planskih aktivnostih v samoupravnih interesnih skupnostih in krajevnih skupnostih, kjer so težave zaradi pomanjkanja ustreznih kadrov največje, saj so delovni ljudje, predvsem člani ZK v večini primerov veliko premalo vključujoč v aktivnosti v kraju, kjer bivajo in v interesnih skupnostih.

Osnov, dokumentov, stališč in izhodišč za načrtovanje spremljajoče družbenopolitične akcije je dovolj, treba jih bo samo uresničiti v praksi. Koordinacijski odbor za spremljanje in koordiniranje družbenopolitične akcije, ki je nosilec družbenopolitične aktivnosti v občini in krajevnih skupnostih, je skupaj s sindikatom opredelil konkretne družbenopolitične akcije. Prva od teh bo posvet s predstavniki nosilcev planiranja izven združenega dela, na katerem naj bi se pogovorili in razrešili nekatera neresena vprašanja in nejanosti o skupnih izhodiščih v aktivnosti pri oblikovanju in usklajevanju planov krajevnih skupnosti in samoupravnih interesnih skupnosti. Prav na tem področju bo družbenopolitična aktivnost še posebej pomembna, saj gre za izredno občutljivo usklajevanje na področju družbenih dejavnosti in ne nazadnje tudi za vsklajevanje potreb z možnostmi.

Ob vsem tem pa se bomo morali dogovoriti tudi za večjo odgovornost pri uresničevanju dogovorov in sporazumov in s tem tudi za večjo osebno odgovornost pri izvrševanju nalog vseh delavcev, zlasti najodgovornejših.

J. Z.

● Pred sprejetjem novega zakona o zdravstvenem varstvu

Pomembne odločitve za boljše zdravstvo

Na novembrski seji naj bi zbori republiške skupščine sprejeli predlagani zakon o zdravstvenem varstvu. To pa pomeni, naj bi do konca maja prihodnje leto v naši zdravstveni službi usklajili samoupravne in organizacijske akte z novim zakonom, ki obeta nekaj pomembnih sprememb.

Prav o teh spremembah pa morajo v tem času spregovoriti tako delavci v zdravstvu kot združeno delo v celoti, da bodo samoupravne in organizacijske spremembe dorečene in usklajene. Odločiti se bo namreč treba, kako se bodo občinske zdravstvene skupnosti povezovale v medobčinske skupnosti. Na zadnjem posvetovanju skupnosti občin ljubljanske in zasavske regije ter občin Cerknica in Idrija, ki so bile doslej združene v regionalno zdravstveno skupnost Ljubljana, so predstavniki izvršnih svetov razpravljali o več ponujenih možnostih za povezovanje v medobčinske zdravstvene skupnosti.

Po prvem predlogu naj bi vseh osemnajst občin (pet ljubljanskih, Kamnik, Domžale, Grosuplje, Vrhnika, Logatec, Kočevje, Ribnica, Trbovlje, Zagorje, Hrastnik, Litija, Cerknica in Idrija) tudi po novem zakonu o zdravstvenem varstvu tvorile eno samo medobčinsko zdravstveno skupnost.

Drugi predlog predvideva, naj bi se v medobčinsko zdravstveno skupnost združile le občine, ki tvorijo ljubljansko regijo, medtem ko naj bi se občinske zdravstvene skupnosti zasavske regije ter občin Idrija in Cerknica povezovale v medobčinsko skupnost skupaj s posavskimi oziroma južno primorskimi občinami.

Po tretjem predlogu naj bi samostojno medobčinsko zdravstveno skupnost tvorile le ljubljanske občinske zdravstvene skupnosti, ostale skupnosti pa naj bi se povezale v svojo medobčinsko zdravstveno skupnost.

In še zadnji predlog, po katerem se lahko posamezne občinske zdravstvene skupnosti povezujejo le v republiško zdravstveno skupnost.

Odločitev o tem, kako se bodo posamezne občinske zdravstvene skupnosti povezovale v medobčinsko skupnost, je še kako pomembna, saj naj bi v okviru medobčinske zdravstvene skupnosti zagotavljali tiste zdravstvene storitve, ki jih zaradi strokovno tehnoloških, organizacijskih in dohodkovnih pogojev ni mogoče zagotoviti v vsaki skupnosti, zdravstvenega varstva – torej predvsem specialistične, bolnišnične in zdraviliške storitve.

Nič manj pomembna ne bo odločitev o tem, ali naj bi se sredstva solidarnosti v okviru medobčinske zdravstvene skupnosti prelivala tudi za osnovno zdravstveno službo ali le za specialistične, bolnišnične in zdraviliške storitve. Tu pravzaprav manjka osnova za odločitev. Novi zakon namreč predvideva, naj bi odslej tudi za zdravstvo združevali sredstva kot za ostale interesne skupnosti po domicilnem načelu, kar pomeni, da se bodo sredstva za dejavnost zdravstvene skupnosti združevala v občini, v kateri delavec živi. Žal pa se vedno ni natančnih izračunov, koliko bi se s takim združevanjem sredstev v posameznih občinskih skupnostih povečala ali morda zmanjšala vsota denarja za osnovno zdravstveno varstvo.

V široki javni razpravi se bodo morali delavci odločiti tudi o razdelitvi rezervnih sredstev občinskih zdravstvenih skupnosti, ki so se zbrala na regionalni zdravstveni skupnosti Ljubljana. Poleg združevanja teh sredstev za nakup računalnika naj bi po predlogu regionalne zdravstvene skupnosti Ljubljana ta sredstva (skupaj z obveznicami znaša vsota dobrih 129 milijonov novih dinarjev) uporabili za odkup zemljišča za gradnjo nove bolnišnice v Ljubljani, deloma za gradnjo doma medicinskih sester v Ljubljani, za obnavljanje »stare« porodnišnice in otroške bolnišnice v Ljubljani, za ureditev kliničnega zdravilišča na Rakitni.

Seveda pa so tudi v posameznih občinskih zdravstvenih skupnostih že pripravili načrte, kako bodo s sredstvi, ki so jih združevali v regionalni zdravstveni skupnosti, izboljšali službo v svoji občini. V naši občini smo se odločili, da ne bomo združevali denarja za nakup računalnika, ampak da bomo ta sredstva porabili za gradnjo zdravstvenega doma.

In prav tu tiči še ena pomembna razprava, saj tudi za zdravstveno varstvo snujemo načrte za prihodnje srednjeročno obdobje. V smernicah za pripravo prihodnjega srednjeročnega programa smo zapisali policentrični razvoj naše občine – to pa pomeni, naj bi med drugim tudi osnovno zdravstveno varstvo zaživel tudi v nekaterih krajevnih skupnostih, zlasti tam, kjer so osnovni pogoji že pripravljeni. Ob vsem tem pa so prisotne tudi želje po gradnji novega zdravstvenega doma.

JANA TAŠKAR

Dvanajsto srečanje delavske solidarnosti

V soboto, 9. septembra, je Slavko Ribaš, predsednik skupščine sprejel tudi goste iz prijateljskega Gendringena iz Nizozemske.

Sodelovanje med mestoma je postalo že tradicionalno, je dejal v svojem pozdravu, zaživel so stiki med kulturnimi in drugimi društvi. Naša želja je, da vezi še okrepimo, saj bomo tako največ doprinesli k zblizovanju med narodom, k jačanju in krepitvi miru na svetu.

Na trgu talcev je udeležence letošnjega srečanja solidarnosti najprej pozdravil Janez Brlogar, predsednik občinskega sveta zveze sindikatov Kamnik

Kulturni program je izpolnil moški pevski zbor delavsko kulturnega društva Solidarnost, folklorna skupina iz Kamniške Bistrice in mladi recitatorji.

Naslednji dan so si gostje ogledali naše največje delovno organizacije Alpem, Stol, Menina, Utok, Svilanit, Eta in Titan, v soboto dopoldne smo jim predstavili kulturne in naravne znamenitosti Kamnika in okolice, popoldne pa so se nekateri preoblekli v njihove narodne noše in

Manifestacija bratstva in enotnosti

Dvanajsto srečanje delavske solidarnosti osmih pobratenih občin – Gornji Milanovac iz Srbije, Kamnik iz Slovenije, Kotor iz Črne gore, Peč iz Kosova, Slavovska Požega iz Hrvatske, Strumica iz Makedonije, Travnik iz Bosne iz Zrenjanin iz Vojvodine – ki je postalo tradicionalna manifestacija bratstva in enotnosti med našimi narodi in narodnostmi in osnova za sodelovanje na najrazličnejših področjih življenja, je bilo letos v Kamniku. V naši občini, ki že vse leto z vrsto prireditev obeležuje 750-letnico pisane zgodovine Kamnika.

Nekaj minut po peti popoldne je 6. septembra na prostor pred Interierjem na Duplici pripeljalo sedem avtobusov. Udeležence srečanja delavske solidarnosti so pričakali predstavniki družbenopolitičnih organizacij in skupščine, in seveda narodne noše z nageljni. Avtobusi so se ustavili le toliko, da smo udeležencem izrekli pristočno dobrodošlico, potem so odpeljali do Trga prijateljstva v Kamniku, kjer jih je pričakala Kamniška godba na pihala. Z njo na čelu so se udeleženci srečanja delavske solidarnosti po kamniških ulicah v dolgem sprevodu podali na Trg talcev, kjer smo jim Kamničani pripravili tople sprejem s prijetnim kulturnim programom.

Vse goste je najprej pozdravil Janez Brlogar, predsednik kamniškega občinskega sveta sindikatov. Za njim je spregovoril predsednik naše skupščine Slavko Ribaš, ki je med drugim dejal, da smo še posebej ponosni, ker je letošnje srečanje delavske solidarnosti povezano s častitljivim jubilejem našega Kamnika.

»Srečanja so priložnost za boljše sporazumevanje, za spoznavanje običajev in kulturne dediščine, za izmenjavo izkušenj pri delovanju delegatskega sistema. Srečanje naj omogoči še tesnejše in pestrejšše sodelovanje, predvsem na področju gospodarstva in postavi temelje tudi za izmenjavo znanja.«

Dimitar Kozar, predsednik

OSZS Slavovska Požega je pozdravil Kamničane v imenu pobratenih občin in poudaril poseben pomen letošnjega srečanja,

nju v naše vsakdanje življenje. »Vse to nas obvezuje, da bomo še hitreje stopali po poti, ki smo si jo začrtali, da bomo krepili

saj sovpada z jubilejem Kamnika, s šesto konferenco neuvrščenih dežel v Havani, z uvajanjem Titove misli o kolektivnem vode-

bratstvo in enotnost, ohranjali tradicije revolucionarne preteklosti in nadgrajevali samoupravni socialistični sistem.«

se skupaj s slovenskimi podali po kamniških ulicah, drugi pa so si le ogledali zanimivo prireditev Dan narodne noše. (J. T.)

• Dragan Ugarčina

Rodoljub in pesnik

Dvanajstega srečanja delavske solidarnosti v Kamniku se je udeležil tudi pobudnik utrjevanja bratstva in enotnosti med jugoslovanskimi narodi in narodnostmi Dragoslav Ugarčina-Dragan, direktor TOZD Modne konfekcije Rudnik iz Gornjega Milanovca.

– Tovariš Dragan, kdaj in kako se je rodila zamisel o sodelovanju in pobratenju nekaterih jugoslovanskih občin?

»Kot predsednik občinskega sindikalnega sveta sem leta 1967 razmišljal, da bi morale sindikalne organizacije bolj pritegniti k sodelovanju delovne ljudi po vsej Jugosla-

viji. V življenju sem med študijem in delom spoznal veliko mest v različnih republikah. Kovala so se prijateljstva in trdne vezi z različnimi jugoslovanskimi narodi, ki sem jih vzljubil kot brate in vse bolj sem odklanjal škodljive vplive lokalizma.«

– Vi ste izbrali teh osem občin, ki naj bi tesneje sodelovale na vseh področjih. Kako, po kakšnem načelu ste izbirali?

»Vzel sem zemljevid Jugoslavije in izbral iz vsake republike in pokrajine občino z določenimi lastnostmi, ki bi omogočila čim tesnejše sodelovanje. Kamnik ima na primer lepo lego pod planinami,

veliko industrije. Tu je nekoč živel in delal tovariš Tito. Strumica leži na najbolj oddaljeni točki naše domovine in bi jo tako lahko približali, in tako naprej. Ko sem izbral vseh osem občin, sem takoj napisal pisma vsem predsednikom sindikalnih svetov teh občin s predlogom o sodelovanju. Že čez petnajst dni sem od vseh dobil odgovore in po dva predstavnika iz vsake občine sta prišla na prvi sestanek že 1. februarja naslednje leto.«

– Kakšno je bilo prvo srečanje?

»Zelo vznemirljivo zame in za ostale. V svoji sredini, v Gornjem Milanovcu, sem

imel prvič tovariše iz vseh republik in pokrajin. Kako prijetno so zvenela imena, Vinko, Miha, Vasil, Rajko in druga. Sestavili smo bogat program sodelovanja in sklenili, da se bomo vsako leto srečali v eni izmed osmih občin ter sodelovali na kulturnih, športnih in drugih področjih.«

Dragan Ugarčina pa ni samo delavec, rodoljub, pobudnik srečanj delavske solidarnosti, temveč tudi pesnik. V svojih pesmih izraža bratstvo in enotnost med vsemi jugoslovanskimi narodi in narodnostmi. V tridesetih letih svojega pesnikovanja je izdal dve obširni pesniški zbirki, zaupal pa nam je, da je na poti tretja zbirka, posvečena ženam-materam, delavkam.

M. JANČAR

• Odlomek pesmi Rodoljub, ki bo objavljena v najnovejši zbirki Dragana Ugarčine:

Kada je doputovala u dvadesetu, svi su ji poklone kući donjeli. Ja joj ništa nisam kupio; napisao sam joj pismo, ponudio sam joj sebe.

● Temeljiti pomenek o preskrbi

Manjka nam učna ura o potrošniških svetih

Preskrba in gostinstvo sta, če sodimo po številnih pripombah, kamen spotike v kamniški občini. Zato najbrž ni naključje, da je naš izvršni svet pripravil posebno sejo, na kateri so skupaj s predstavniki inšpekcijskih služb in nosilcev preskrbe v občini spregovorili o pomanjkljivosti v preskrbi z osnovnimi živili in ne živili ter o ukrepih za odpravljanje slabosti.

Povzetek razmišljanj in pobud o izboljšanju preskrbe bi bil gotovo popolnejši, ko bi na tej seji sedeli tudi predstavniki potrošniških svetov. Očitno pa smo v naši občini te svete sprejeli precej z levo roko, saj so jih ustanovile le redke krajevne skupnosti, svoje naloge pa niti ni opravljajo. Potemtakem tudi ni čudno, da na seji niso izoblikovali celovitega mnenja o tem, kakšna je sploh preskrba v občini, saj je manjkal glas potrošnikov, ki bi ga morali posredovati sveti potrošnikov.

Iz poročila inšpekcijskih služb o preskrbi v občini lahko povzamemo, da so glavni oskrbovalci z živili ABC Pomurka oziroma njeni delovni organizaciji Kočna in Meso Kamnik, Žito, Ljubljanske mlekarne, Emona Merkur in manjši obrtniki. Pri preskrbi s kruhom (vsak dan pripeljejo v trgovine okrog osem tisoč kilogramov kruha in okrog deset tisoč komadov peciva – zapletov ni. Tudi z mlečnimi izdelki smo dokaj dobro preskrbljeni, če seveda izvajamo, da sem in tja zmanjka mleka, bodisi zaradi slabosti opremljenih vitrin ali zaradi težav Ljubljanskih mlekar pri nabavljanju folije za embalaranje mleka.

Pri preskrbi s sadjem in zele-

njavo smo že lahko malce kritični. Kočna sicer skrbi za preskrbo s temi živili, a s kvaliteto, pa tudi

● Preskrbi s kruhom doslej ni bilo kaj očitati, zdaj pa se bo treba soočiti z bolj ali manj občutnim pomanjkanjem črnega kruha. Prvega julija je namreč začel veljati novi pravilnik o mletju mok, ki sicer po eni strani prinaša boljše izkoristke pri predelavi žit v mlevske izdelke, po drugi strani pa je nekoliko pomanjšal kvaliteto moke. Bela moka je namreč po novem pravilniku nekoliko manj bela oziroma je v njej več črne moke. To pa seveda pomeni, da je črna moka še bolj črna kot je bila doslej, in da jo bodo hkrati v mlinih namletli manj kot so jo, dokler je veljal stari pravilnik. K temu lahko prištejemo še neurejene cene in slabo letino pšenice – in posledice so tu.

Žitov tozd Mlini je dva meseca še dobavljala pekarnam dovolj velike količine črnih mok iz ustvarjenih zalog, zdaj so te presahnile in hočeš nočeš se bo treba sprijazniti s pomanjkanjem črnega kruha. Vprašanje je le, kje naj bi ta primanjkljaj občutili – ali se bomo potrošniki odrekli črnemu kruhu, da ga bo dovolj za obrate družbene prehrane, ali pa bodo morali ti kupovati bel kruh, zato da ga bo dovolj za potrošnike v trgovinah?

s cenami ne moremo biti povsem zadovoljni. Slabost je očitno v tem, da ima Kočna za zdaj doko-

vor o dobavi sadja in zelenjave le z enim dobaviteljem, nove dogovore z drugimi dobavitelji pa šele pripravljajo. Pri tem bi veljalo poslovno sodelovanje – tako so menili na seji izvršnega sveta – zasnovati tudi izven Slovenije, predvsem v občinah, s katerimi smo pobrateni in s katerimi smo podpisali dogovor o gospodarskem sodelovanju.

Posebej pereča je v zadnjem času v občini preskrba z mesom. Podjetje Meso Kamnik, ki mora za vseh devet mesnic v občini zagotoviti vsak mesec za normalno preskrbo štirinajst ton svinjine in dobrih deset ton govedine, se je znašlo v težavah. Kmetje so namreč zaradi izjemno slabega vremena, ki je »skuhalo« skromnejši pridelek krme, živino prodajali že poleti. Tako je Meso Kamnik doslej praktično izpolnilo pogodbeni odkup živine in v zadnjem času pri svojih kooperantih skoraj ne morejo kupiti niti enega goveda. Seveda se ob tem z dejstvom, da je vsaj svinjine dovolj, ne moremo potolažiti, zato bo treba na področju preskrbe z mesom marsikaj izboljšati. Še zlasti, ker smo se v občini dogovorili, da bomo dvomesečne zaloge osnovnih živil za preskrbo prebivalcev v izjemnih razmerah, obogatili še z dvomesečno zalogo mesa. Meso Kamnik je že zaprosilo za posojilo za uresničevanje te odločitve, za katero naj bi prvo leto obrestni odplačevali sami, kasneje pa iz drugih denarnih virov. Seveda pa bo Meso Kamnik za take zaloge mesa potrebovalo ustrezne hladilnice, zato so na seji menili, da bi se morale Kočna in Meso Kamnik, ki poslujeta v istem SOZD ABC Po-

murka, dogovoriti o skupnem izkoriščanju skladišnih prostorov v Kočni.

Vse to so seveda kratkoročnejše rešitve za preskrbo z mesom. Krepko pa bo treba poriniti tudi voz z dolgoročnimi rešitvami. Že na pomlad smo se dogovorili, da bo kmetijsko zemljiška skupnost opravljala tudi dejavnost skupnosti za pospeševanje kmetijstva, vendar ustrezne organizacije te službe še nismo izpeljali. Pa bi jo najbrž že morali, saj že od februarja po samoupravnem sporazumu združujemo sredstva za pospeševanje kmetijstva. V nekaterih delovnih sredinah so na ta sporazum resda pozabili in tako sredstva ne dotekajo, kot je bilo načrtovano. Kljub temu pa bi morali prav v tej vsoti denarja najti nekaj sredstev za pospeševanje živinoreje oziroma za regresiranje vzreje goved.

Živahna je bila tudi razprava o preskrbi z neživili, predvsem z gradbenim materialom in premogom. Pomanjkanje tega materiala resda ni značilnost naše občine, saj se z njim srečujejo tudi drugje. Potolažiti nas ne more niti dejstvo, da je Kočna naročila celo več gradbenega materiala in premoga, kot naj bi ga potrebovali, vendar zaradi nerednih dobav željam kupcem kljub temu ne morejo ustreči.

JANA TAŠKAR

● Ob izgradnji kulturnega doma Ivan Cankar v Ljubljani

Domača in uvožena oprema

Na zadnji seji skupin delegatov za zbor združenega dela in zbor občin republiške skupščine so se delegati med drugim nekoliko zamislili tudi nad predloženim dogovorom o spremembah in dopolnitvah družbenega dogovora o izgradnji in financiranju kulturnega doma Ivan Cankar v Ljubljani.

Povsem razumljivo je, da smo zaradi številnih podražitev lahko pričakovali novo predračunsko vrednost kulturnega doma, ki ni le največja, temveč tudi ena najpomembnejših naložb v zadnjem obdobju na področju kulture in družbenih dejavnosti sploh.

Ob podrobnem pregledu stroškov za material, delo, opremo in drugih stroškov pa se je delegatom zastavilo vprašanje, zakaj je v notranji opremi in montaži kar tri če-

rtine uvoza? Mar je ob tako bogati in priznani domači industriji najrazličnejše opreme tako načrtovanje upravičeno?

Verjetno bi nam strokovnjaki-projektanti prav radi dali strokovni odgovor na tako vprašanje. Pa vendar je kulturni dom širšega kulturnega, gospodarskega in družbenega pomena, zato ni le naša pravica, temveč tudi dolžnost, da ga »gradimo« vsi.

Verjamemo, da prav vsega, predvsem zahtevnejšo tehnično opremo, doma ni moč nabaviti, vendar je tolikšna razlika v razmerju domače: uvoženo (1:3), kljub temu vredna premisleka in pojasnila, ki ga pričakujemo od republiške skupščine.

M. JANČAR

Obisk krvodajalcev

V začetku meseca so našo občino obiskali krvodajalci iz Doberdoba, s katerimi naša organizacija že vrsto let tesno sodeluje. Ob tej priložnosti je goste sprejel predsednik naše skupščine Slavko Ribaš, ki je v pozdravnem govoru orisal gospodarski, družbeni in kulturni trenutek občine in posebej poudaril veselje, da obe organizaciji krvodajalcev sodelujeta pri najhumannejšem dejanju – darovanju krvi, ki rešuje človeška življenja.

● Kako bomo delali v prihodnjem srednjeročnem obdobju

Vsa snovanja usmerjena v boljšo preskrbo

Čas za pripravo planskih dokumentov za prihodnje srednjeročno obdobje, ki jih bomo sočasno pripravljali v organizacijah združenega dela, v krajevnih skupnostih, v samoupravnih interesnih skupnostih in drugih samoupravnih sredinah, je vedno bližji. S smernicami za pripravo srednjeročnega programa družbenoekonomskega in prostorskega razvoja občine v letih 1981 do 1985 smo le okvirno začrtali razvojne usmeritve, ki bodo svojo konkretno obliko dobile v posameznih samoupravnih celicah našega življenja. In da bi se podrobneje seznanili z usmeritvami, zasnovanimi programi, smo se v uredništvu našega občana odločili, da bomo potrkali na vrata delovnih organizacij, da bomo obiskali krajevne skupnosti in samoupravne interesne skupnosti ter skušali predstaviti današnji utrip teh samoupravnih sredin, uresničevanje programov v tem srednjeročnem obdobju in njihova snovanja za prihodnje plansko obdobje.

Ker je naš izvršni svet na prvi septembrski seji spregovoril o preskrbi prebivalstva z osnovnimi živili in neživili, smo to razpravo povežali še z obiskom v delovni organizaciji Kočna, ki posluje v okviru sestavljene organizacije združenega dela ABC Pomurka in je nosilec preskrbe z živili in neživili v naši občini.

V Kočni, ki jo tvorijo tri temeljne organizacije združenega dela in delovna skupnost skupnih

služb je zaposlenih dobrih tristo delavcev, letno ustvarijo dobrih šeststo milijonov celotnega prihodka. Še bolj zanimiv je najbrž podatek, da ima ta delovna organizacija na območju občine osemindeset trgovin – trgovine z živili in mešanim blagom so dobile svoj prostor širom občine, medtem ko so trgovine s tehničnim, gradbenim in drugim blagom skoncentrirane predvsem v občinskem središču.

V obnavljanje in urejanje vseh teh trgovin so v Kočni v tem srednjeročnem obdobju preliči največ investicijskih sredstev, poleg tega so zgradili novo trgovino z bifejem na Bakovniku in v Komendi ter povečali vrednost zaloga v grosističnem skladišču.

Preostala investicijska sredstva bodo svojo prvo podobo začela dobivati šele v naslednjih letih, ko bodo v Kočni začeli uresničevati načrte, za katere so doslej pripravljali potrebno dokumentacijo.

V Kočni se namreč zavedajo svoje odgovornosti pri preskrbi občanov, ne le z osnovnimi živili, ampak tudi z ostalim blagom. In če naj zagotovijo normalno preskrbo prebivalstva, morajo zagotoviti ponudbo, ki bo kvalitetno in količinsko dovolj velika, peštra in ne pretirano draga hkrati.

Eden prvih načrtov, ki ga bodo uresničili v Kočni, je nov najso-

godiču. Tu so na okrog šest hektarjih zemljišča že začeli krčiti nasade ribeza in jeseni bodo zemljo globoko preorali. Prihodnjo pomlad bodo posejali rastline za zeleno gnojenje (rastline bodo namdomestile hlevski gnoj) in pripravili zemljišče za sajenje sadnega drevja. Že letos pa so uvozili iz Nizozemske okrog 30 tisoč brezovinskih sadik, na katere so cepili cepiče najnovejših, preizkušenih vrst jablan (od zgodnjih do poznih sort), ki so jih pripeljali iz kmetijskega zavoda v Mariboru. Mlade jablane bodo na novi nasad presadili prihodnjo jesen, leta 1983 pa naj bi nasad že polno obrodil. To pomeni, da se bo pridelek sadja v nasadih Kočne povečal za okrog 300 ton letno, celotni prihodek tozda prodaja na debelo, pod katerega sodijo njihove drevesnice in vrtnarija, se po povečal za okrog dva in pol milijona dinarjev, število zaposlenih pa bo od sedanjih štirinajst večje za dva do tri delavce. Naložba bo stala okrog 3 milijone dinarjev.

Blagovna hiša

O drugi, znatno večji naložbi Kočne, smo skoraj vsi že slišali, saj se o gradnji nove blagovne hiše že nekaj časa pogovarjamo, uresničiti pa naj bi jo v prihodnjem srednjeročnem obdobju. V Kočni so pripravili natančno analizo svojih prodajnih površin, upoštevali prirast prebivalstva in še vrsto drugih potrebnih prodaj-

nih površin, vzeli pod drobnogled sedanjo preskrbo prebivalstva, upoštevali prirast prebivalstva in še vrsto drugih potrebnih podatkov, da so se odločili za gradnjo blagovnice. Dejstvo namreč je, da smo po količini prodajnih površin v občini precej nad republiškim povprečjem. Ponudba pa kljub temu ni taka, kot bi jo želeli, saj so trgovine razdrobljene širom občine. Gradnja nove blagovnice, pri kateri so v Kočni upoštevali pri nas še malo, v svetu pa že krepko uveljavljajo pravilo, da morajo biti večje blagovne hiše na obrobju mesta, pa bo zagotavljal celovito ponudbo na enem mestu. In ker je projekt nove blagovnice na Bakovniku natančno izdelan, so zagotovljeni tudi urejeni dovozi in dovolj parkirnih prostorov.

Lokacija nove blagovne hiše je torej potrjena, treba jo bo le še nekoliko uskladiti z ostalimi načrti v BS2. Z njeno dograditvijo bodo v Kočni povečali prodajne površine za okrog 2.800 kvadratnih metrov in pridobili skladišče s 700 kvadratnimi metri površine. Po predračunski vrednosti naj bi naložba stala 130 milijonov dinarjev (vključno s podražitvami, energetskim prispevkom in nakupom obratnih sredstev). Seveda v Kočni sami ne bodo mogli uresničiti tako velike naložbe, pomagali si bodo s krediti, računajo na združevanje sredstev kamniških delovnih organizacij, nekaj sredstev bodo zbrali v ok-

viru SOZD ABC Pomurka, računajo pa tudi na sovlagateljski delež delovnih organizacij v Sloveniji in izven republiških meja, ki bodo v novi blagovnici našle svoj prodajni prostor.

Seveda se bo z izgradnjo nove blagovnice zastavilo vprašanje kaj z manjšimi trgovinami v Kamniku. V Kočni tudi tega niso prezrli. Nekatere trgovine bodo opustili in ker je povpraševanje po manjših prostorih v Kamniku precejšnje, problemov s prodajo najbrž ne bo. Del sedanjih prodajnih površin pa bodo uporabili za specializacijo – torej za prodajo nekoliko ekskluzivnejših, neresijskih izdelkov, ki je v Kamniku zdaj praktično ne poznamo.

Nakupovalni center

S tem pa razvojnih načrtov Kočne še nismo izčrpali. V prihodnjem srednjeročnem obdobju naj bi na območju industrijsko obrtne cone na Duplici zrasli prvi objekti – znanilci načrtovanega nakupovalnega centra. V Kočni namreč ne zatiskajo oči pred dejstvom, da preskrba z gradbenim materialom, s tehničnim blagom, z materialom za obrtno dejavnost, z gorivi in podobnim ni taka, da bi bili lahko z njo zadovoljni. Idejni projekt za načrtovanje center na Duplici že imajo, že v letošnjem letu bodo najbrž lahko kupili okrog 50 tisoč kvadratnih metrov zemljišča na območju industrijske cone, prihod-

nje leto naj bi naročili glavni in investicijski projekt, potem pa začeli uresničevati svoje načrte. V njih so opredelili, naj bi tu uredili prostore za prodajo kuriva, gradbenega materiala, stavbenega pohištva, železninskih izdelkov, instalacijskega materiala, stekla, naftnih derivatov in goriv, kmetijske mehanizacije, vozil in rezervnih delov. Uredili naj bi novo diskontno prodajo, zgradili nova skladišča, prodajali material za obrtno dejavnost, uredili prostor za sejemске prireditve in razprodajo, dodali še osnovno servisno dejavnost za vozila vključno s črpalko. In če ne bo nepričakovanih težav, naj bi tu razvili tudi turistično informativno dejavnost ali drugače povedano; poleg banke, informacijskega biroja, pošte in podobnega naj bi ob nakupovalnem centru zgradili še restavracijo, motel in rekreacijske objekte. V zasnovanem načrtu bodo seveda sodelovale vse članice SOZD ABC Pomurka in drugi investitorji.

Načrtom Kočne, ki segajo tja do leta 2000 moramo dodati še program, ki bi ga radi čimprej uresničili. Gre za dograjevanje distribucijskega centra in samoupravno dogovarjanje z Napredkom iz Domžal in Loko iz Škofje Loke (obe delovni organizaciji sta prav tako članici SOZD ABC Pomurka) o specializaciji grosistične prodaje.

JANA TAŠKAR

● Posvet v Stolu

Bo sodelovanje res tesnejše?

Pri izvozu hlodovine moramo bolj upoštevati domače potrebe. Sedaj večkrat izvažamo to, kar sami nujno potrebujemo. To je bila ena izmed ugotovitev na nedavnem posvetu direktorjev organizacij združenega dela s področja gozdarstva, lesne in papirne industrije v 13 občinah ljubljanske regije, ki je bilo v Stolu. Bil je to le eden izmed panožnih posvetov, ki jih v septembru organizira območna gospodarska zbornica za ljubljansko območje in na katerih teče beseda o aktualnih problemih gospodarjenja in o razvojnih usmeritvah v naslednjem srednjeročnem obdobju.

Uvodoma povedano misel o surovinah so udeleženci podprli s primeri: Nekatera naša lesnoindustrijska podjetja, zlasti tista, ki izdelujejo stavbno pohištvo, uvažajo iglavce po še enkrat višji ceni, kot jih gozdarstvo izvažajo. Zato je nujno potrebno vsaj na območju gozdnega gospodarstva oz. v regiji narediti bilanco razpoložljivih in potrebnih količin hlodovine, izvažali pa naj bi le viške. Ker papirna industrija uvažajo kar 44% potrebnega lesa, bodo ta primanjkljaj skušali nadomestiti z gojitvijo topolov na domačih plantažah.

V naslednjem petletnem obdobju bo treba načrtovane širitve zmogljivosti lesne industrije boljje uskladiti z razpoložljivimi surovinami. Prvi podatki namreč kažejo, da bodo zahteve lesne industrije v ljubljanski regiji za

300.000 kubičnih metrov lesa višje od razpoložljivih količin, ki jih lahko zagotovi gozdarstvo na tem območju.

Zavzeli so se tudi za boljše izkoriščanje lesnih odpadkov, ki bi lahko močnejše zadostili potrebam, zlasti v papirni industriji.

Vrsta problemov, ki so jih omenjali na posvetu, izhaja iz premajhne dohodkovne povezanosti tako gozdarstva kot lesne industrije. Če bi se npr. dogovorili za ustrezno soudeležbo pri

ustvarjenih devizah v lesni industriji, potem gozdarstvu ne bi bilo treba za vsako ceno izvažati doma potrebnih surovin zato, da bi dobilo devize za uvoz kamionov. Tudi to je vprašanje, zakaj jih doma ne delamo?

Ob zaključku so imenovali posebno delovno skupino, ki bo na osnovi stvarne razprave in ocen stanja pripravila predloge za bodoče usmeritve, ki bodo koristna podlaga za oblikovanje srednjeročnih planov.

F. S.

Zdaj gre zares

Po desetletnih pregovarjanjih in dogovarjanjih o kamniški obvoznici so nekateri že podvomili, da jo bomo sploh kdaj imeli. Bomo! Fotografija, ki smo jo posneli konec preteklega tedna na gradbišču obvoznice na Duplici to zgovorno potrjuje in hkrati ponuja približno podobo težko pričakovane obvozne ceste, ki bo omogočila, da se bo prometni živ-žav iz mestnega središča preselil na njegovo obrobje.

Prijetni dnevi ob morju

Tudi letos se je v začetku šolskega leta preko 200 kamniških četrtošolcev iz obeh osnovnih šol podružnic udeležilo »šole v naravi« ob morju. Obiskali smo desetletnike in njihove pedagoške voditelje iz osnovne šole Tomo Brejc, ki so deset sončnih dni preživeli v Valbandonu pri Puli. Uživali so, saj jim ni bilo naklonjeno le vreme, temveč je bilo tudi morje dovolj toplo, da o lepo urejeni okolici, številnih športnih igriščih in okusni hrani niti ne govorimo. Tovarišica Dragica Božičnik, ki je bila glavni pedagoški vodja skupine 74 otrok in učiteljev, je poudarila, da si boljših pogojev dela šole v naravi res ne bi mogli želeli. Seveda so bili učitelji kar krepko obremenjeni, saj je zelo odgovorno delo potekalo od ranega jutra do pozne noči. Kljub temu so bili zadovoljni, ker je bilo ves čas sončno in toplo vreme, še bolj pa so se veselili učenci, saj so tudi neplavalci postali plavalci. Najbolj pa so se veselili tekmovanj za bronasto in srebrno značko. Poleg veselja v vodi so vsak dan prirejali najrazličnejše športne aktivnosti, sprehode, ogleda znamenitosti okoliških krajev, v dopoldanskem času pa so eno uro »trenirali« tudi možgančke.

Tekst in foto: M. JANČAR

Večjih odstopanj pri programih samoupravnih interesnih skupnosti ni

Gospodarsko leto se izteka že v svojo tretjo tretjino, kljub tem pa še vedno ni prepozno, da spregovorimo o polletnih kazalcih gospodarjenja. Še zlasti, ker prav v teh dneh o njih razpravljajo tudi delegati vseh treh zborov naše občinske skupščine. V zadnji številki Kamniškega občana smo si nekoliko podrobneje ogledali dokaj uspešne kazalce gospodarjenja v občini, danes pogledimo, kako so gospodarile samoupravne interesne skupnosti družbenih in gospodarskih dejavnosti.

Občinska izobraževalna skupnost je imela v prvem polletju okrog milijon osemsto tisoč novih dinarjev prihodkov, ali malce več od načrtovanih sredstev, ki se zbirajo za uresničevanje enotnega in dodatnega programa ter za uresničevanje naložbenih programov. Interesna skupnost svoj program lepo uresničuje. V enotnem programu zagotavljajo sredstva za izobraževanje 3065 učencev v 117 oddelkih osnovnih šol, za 68 učencev v organizacijah za usposabljanje, za 20 oddelkov male šole z 213 učenci ter za izobraževanje odraslih. Iz dodatnega programa financirajo dejavnost glasbene šole, ki ima letos 251 učencev, za podaljšano bivanje učencev v Dijaškem domu in pri osnovnih šolah Komenda in Stranje, za prehrano učencev, šolo v naravi, za uresničevanje akcije brezplačni učbeniki in še nekatere druge dejavnosti.

Lepo se uresničujejo tudi naložbeni načrti te interesne skupnosti, saj je center za usmerjeno izobraževanje ob začetku šolske-

ga leta že sprejel učence gimnazije in nekaterih oddelkov usmerjenega izobraževanja, čeprav uradne otvoritve še ni bilo. Pouk se je začel v novih učilnicah na osnovni šoli Duplica, medtem ko bo telovadnica ob šoli dokončana do konca leta.

Občinska izobraževalna skupnost združuje tudi sredstva za gradnjo nove večnamenske športne dvorane ob šoli Franca Albrehta. Naložba bo sicer nekoliko večja, kot je bilo prvotno načrtovano, vendar na račun rekonstrukcije kotlovnice na šoli Frana Albrehta, obnavljanja centralnega ogrevanja na šoli Toma Brejca ter gradnje večnamenskega prostora za razdeljevanje hrane. Povečanje investicije je interesna skupnost v letošnjem letu pokriva s posojilom Ljubljanske banke, saj se bodo sredstva za to naložbo zbirala tudi v prihodnjem letu.

● Program delovanja te interesne skupnosti je v zadnjem času pogosta tema razgovorov, saj ni neznanka, da v občini primanjkuje prostora v učilnicah. Izobraževalna skupnost je že pripravila natančno analizo o tem, koliko so zmogljivosti posameznih šol, predvsem podružničnih, izkoriščene. Nič manjša neznanka namreč ni, da so nekatere osnovne šole prenatrpane, druge pa imajo preveč prostora ali premalo učencev. Prav ta analiza naj bo pravo izhodišče za snovanje programov za prihodnje srednjeročno obdobje in za pravo odločitev, koliko novih učilnic bo

mo potrebovali in kje lahko še izkoristimo za zdaj neizkoriščene možnosti za širjenje šolske mreže.

Skupnost otroškega varstva je v prvem polletju zbrala 46,7 odstotka načrtovanih sredstev oziroma dobrih šest in pol milijona dinarjev. Sredstva prelivajo za enotni program vzgojnovarstvene dejavnosti za predšolske otroke, torej za delovanje vrtcev in 80-urni program za otroke v petem letu starosti, ki niso vključeni v vrtnice. Dopolnilni program te skupnosti obsega nove naložbe ter subvencioniranje stroškov za dnevno varstvo, za letovanja in podobno. Skupnost je letošnjem letu uresničila novo naložbo v Komendi – vendar vrtec vsaj za zdaj še ni zaseden, kot so pričakovali. Stekla so pripravljala dela za gradnjo vrtca na Duplici in v Šmarci.

Občinska skupnost socialnega skrbstva je v prvem polletju zbrala slabše štiri in pol milijone dinarjev, kar je nekaj manj od načrtovanih sredstev. V prvem polletju pa so porabili tudi manj denarja, kot so predvidevali, tako da gospodarjenje v tej skupnosti ni zaskrbljujoče.

Delovanje kulturne skupnosti spremljamo letos skoraj na vsakem koraku, saj se je del sredstev prelil za vrsto zanimivih kulturnih prireditev ob 750-letnici Kamnika. Skupnost je zbrala do konca junija 9.745 novih dinarjev ali nekaj odstotkov več, kot so načrtovali. Skupnost svoj program vestno uresničuje tako pri varovanju kulturne dediščine, pri urejanju zgodovinskih arhivov

kot pri organizaciji različnih prireditev in gostovanj gledaliških skupin in koncertantov.

Nekoliko manj rožnat je položaj v telesno-kulturni skupnosti, ki je zbrala okrog tri milijone in pol dinarjev, kar je več, kot so načrtovali. Športna dejavnost pa se je v občini očitno razmahnila, tako da v skupnosti ugotavljajo, da bodo s sredstvi, ki so namenjena telesni kulturi v občini lahko pokrivali le slabo polovico programskih stroškov. Interesna skupnost je udeležena tudi pri gradnji nove večnamenske športne dvorane ob šoli Frana Albrehta.

● S samoupravnim sporazumom, ki je prvi te vrste v Sloveniji, so v telesnokulturni skupnosti zagotovili sredstva za sistematično vključevanje predšolskih otrok v telesno kulturo. Sredstva za to s samoupravnim sporazumom združujeta še skupnost za izobraževanje in skupnost otroškega varstva.

Skupnost za zaposlovanje je zbrala dobra dva milijona sredstev ali manj kot so načrtovali. Kljub temu so program dela, ki ni odvisen od organizacij združenega dela in drugih družbenopolitičnih dejavnikov, v celoti uresničili.

● Zanimiva je ugotovitev te skupnosti, da delovne organizacije še ne uresničujejo samoupravnega sporazuma o minimalnih standardih pri zaposlovanju. Še vedno zaposlujejo delavce, ne da bi jim zagotovili minimalne življenjske pogoje in ob tem

najbrž ni navdušujoče, da so to predvsem nekvalificirani delavci. Enako je v organizacijah združenega dela še vedno premalo posluha za zaposlovanje invalidov.

Samoupravna stanovanjska skupnost je v prvi polovici leta zbrala skoraj dvajset milijonov sredstev, kar je nekaj manj, kot so načrtovali. Kljub temu so že sklenili pogodbe za nakup 61 socialarnostnih stanovanj, ki bodo predvidoma vseljiva do konca leta. Izdelali so načrte za vzdrževa-

vati šole v drugi polovici leta. Te pa so gradnja prvega dela obvozne ceste, komunalno opremljanje Novega trga, komunalno opremljanje zemljišč za gradnjo na območjih Perovo, Bakovnik in Komenda, gradnja vodovoda in kanalizacije v industrijsko obrtni coni in na Jeranovem ter gradnja razbremenilnikov in povezovalnih kanalov na kolektor.

Skupnost za varstvo pred požarom naše občine je v prvem polletju zbrala nekoliko manj denarja kot so načrtovali, vendar

nje stanovanjskih hiš in program tekoče uresničujejo. Podobno je z dodeljevanjem posojil posameznim lastnikom stanovanjskih hiš za revitalizacijo slednjih.

Pri samoupravnih komunalnih skupnosti so bili v prvem polletju uspešnejši pri zbiranju sredstev kot pri porabi teh. Zbrali so namreč dobrih 93 milijonov, potrošili pa le 34 milijonov din. Seveda pa to ne pomeni, da bo imela skupnost ob koncu leta znaten presežek sredstev, kajti glavne nove naložbe so začeli uresniče-

predvideni program skoraj v celoti uresničujejo. Za načrtovanimi prihodki so tudi v kmetijsko zemljiški skupnosti, ki je v prvem polletju zbrala 950 tisoč dinarjev; nekatere delovne organizacije ne izpolnjujejo dosledno samoupravnega sporazuma o združevanju sredstev za pospeševanje kmetijstva. Kljub temu pa v interesni skupnosti uresničujejo zastavljene programe in menda bodo kmalu okrepili tudi pospeševalno službo, ki je bila doslej šibka točka te skupnosti. J. T.

• Dan narodnih noš

Pisano bogastvo na kamniških ulicah

Organizatorji letošnjega dneva narodnih noš – bil je 8. septembra v Kamniku pod okriljem turističnega društva Kamnik – so le imeli malce treme, saj so prireditvi, ki naj pripomore k ohranjanju tradicij, navad in življenja v preteklosti, oživljali po dvoletnem premoru. Množična udeležba narodnih noš in na tisoče gledalcev, ki so se zbrali na ulicah Kamnika, pa je bilo najbrž največja nagrada za njihov trud in prizadevanja.

Po Kamniku so že sredi dopoldneva valovila krila značilne gorenjske narodne noše, očanci so ponosno razkazovali svoje viržinke in širokokrajna pokrivala, bele peče so dopolnjevale blišč vezenih avb, da o sklepanjih, tistih najstarejših in najzvirnejših, niti ne izgubljam besed... Kamnik je bil ta dan sploh takšen,

da bi si podobnega želeli še večkrat, morda še z več stojnicami na ulicah in z manj prometa, ki je po sili razmer motil razpoloženje v mestu.

Na območju naše občine je ohranjenih okrog štirideset prist-

• Naše mesto je ob dnevu narodnih noš, ob zaključku srečanja delavske solidarnosti in seveda ob svojem jubileju, 750-letnici, dobilo posebno darilo. V Kemijski industriji so namreč poskrbeli za poslastico dneva, za čudovit ognjemot s Starega gradu, kakršnega v Kamniku že dolgo ni bilo. Skratka, bilo je darilo (vredno 10 starih milijonov), ki bi ga lahko primerjali z velikim, pisanim šopkom cvetja.

nih narodnih noš in če k temu dodamo še vrsto prvobitnih narodnih noš iz vse Slovenije, iz pobratenih občin, prijateljskih mest in narodne noše zamejskih Slovencev, si lahko le približno predstavljamo vso pisano povorko, ki je točno ob pol treh popoldne krenila po ulicah Kamnika s konjeniki na čelu pa z nekaj godbami, tamburaši, harmonikarji vmes.

Uro in pol se je vila povorka po mestnih ulicah do prireditvenega prostora na Trgu prijateljstva, kjer je udeležence tradicionalnega dneva narodnih noš in druge pozdravil tudi predsednik naše skupščine. »Narodna noša, izhajajoča iz ljudskega oblačila, se je na slovenskem porodila v času taborskega gibanja ter je v obdobju prebujanja na-

rodne zavesti predstavljala viden izraz pripadnosti narodu,« je med drugim dejal Slavko Ribaš in poudaril, da število udeležencev prireditve priča, da bogato kulturno izročilo ne bo utonilo v pozabo. »Zato si bomo prizadevali, da ta prireditev postane tradicionalna in bo to naš prispevek k ohranitvi in očuvanju narodnega bogastva.«

Zbranim je spregovoril tudi predstavnik prijateljskega mesta Gendringen z Nizozemske, ki je nanizal dosedanje sodelovanje med občinama in področja – od varovanja okolja do uresničevanja načel o sožitju in miru med narodi – na katerih bosta prijateljski mesti še lahko navezali nove vezi sodelovanja.

Folkorni nastop, ki so ga udeleženci pripravili na Trgu prija-

• Velikostne povorke narodnih noš so se udeležile skupine iz Vinice, Domžal, Lupoglava, Trsta in okolice, Donje Lomnice, Radomelj, Gendringena (Nizozemska), Slavonske Požege, Radiš, Mengša, Gornjega Milanovca, Ukeve v Kanalski dolini, Lukovice, Črnomlja, Cirkovec, Nedelišča, Ljubljane, Nemilj, Semiča, Horjula, Javornika, Koroške Bele, pa seveda iz Kamnika, vključno s pastirji in folklorno skupino iz Kamniške Bistrice. V povorki so sodelovali še številni posamezniki iz raznih krajev naše domovine, pa konjeniki, godbe iz Mengša, Trsata in Kamnika.

teljstva ni bil zanimiv le za ljubitelje narodne glasbe, narodnih običajev, ampak prava poslastica tudi za tiste, ki se poklicno ukvarjajo z ohranjanjem izročil naše preteklosti, saj smo videli značilne ples iz Bele krajine, iz Pomurja, Gorenjske in še in še. Program se je na Trgu prijateljstva raztegnil na celi dve uri, nekaj folklornih skupin je pripravilo nastop še v dvorani kina Dom.

Je treba ponoviti, da so take prireditve vedno dobrodošle?

Kurirji, tihi junaki pogumnih dejanj

V Kamniški Bistrici so se v soboto, 8. septembra, zbrali nekdanji kurirji Gorenjske in v tovariškem srečanju obudili spomine na prehojene gozdne in gorske steze, po katerih so v času NOB nosili pošto in vzdrževali zveze med partizanskimi enotami Gorenjske, Štajerske, Dolenjske pa tudi Koroške. V kulturnem programu je s svojimi pesmimi sodeloval tudi partizan – kurir Živko iz Škofje Loke.

Srečanje kurirjev je izzvenelo v misli enega od govornikov: SPOŠTUJMO PRETEKLOST, DA BOMO ZNALI CENITI PRIHODNOST.

MAJ

• Ob 750-letnici Kamnika

Mala grafika

Razpis za izdelavo malih grafik, ki ga je v dogovoru z odborom za proslavo 750-letnice Kamnika razpisalo društvo »Exlibris Sloveniae« na temo Kamnik ob 750-letnici, je naletel na velik odmev med ljubitelji te zvrsti umetnosti po vsej Evropi.

V razpisnem roku je prispelo okrog 150 del od umetnikov, študentov likovnih šol in učencev osnovnih šol iz devetih držav (Jugoslavije, ČSSR, NDR, Italije, Madžarske, Poljske, Romunije, Sovjetske zveze in ZR Nemčije). V njih so upodobljeni motivi iz kamniške zgodovine, simboli Kamnika, kamniška pokrajina in podobno.

Po izjavi dr. Rajka Pavlovca, tajnika društva Exlibris Sloveniae, ki je prizadevno vodil celotno akcijo, so nekatera dela zelo uspela in bodo dostojen prispevek k počastitvi jubileja našega mesta.

Posebna žirija je že pregledala prispela dela in predlagala najboljše za podelitev razpisanih nagrad. Prvo nagrado naj bi podelili Vetserki Zsolt iz Romunije, drugo Poljaku Zbigniewu Józwiu iz Lublina, tretjo pa naj bi prejel Kározw Andruskó iz Sente. Vse nagrade so v obliki 7 do 3 dnevne bivanja na Veliki planini oziroma v Kamniški Bistrici. Razstava malih grafik bo odprta 27. septembra 1979 v dvorani Veronika v Kamniku.

F. S.

V zaresni šoli je lepo

Krepko smo zakoračili v novo šolsko leto, ki nam tudi tokrat prinaša poleg veselja nove skrbi. Mislim predvsem na prvošolčke, ki so kljub tremi navdušeno prvič stopili skozi vrata učenosti. Njihovi starši pa so bili že pred tem v skrbeh, kako se bodo prvo leto odrezali njihovi nadobudni sedemletniki.

Če bi povprašali starše o prvih šolskih vtisih, bi bili verjetno dosti bolj razburjeni in tudi odgovarjali bi najbrž s prevelikim priokusom zaskrbljenosti. Medtem pa se njihovi prvošolčki počutijo več kot odlično in že iz njihovega razpoloženja je razbrati, da šola ni nič strašna, temveč polna prijetnih zanimivosti in skrivnosti, za katere so bili doslej prikrajšani. Ne verjamete? Prislunhite našemu pogovoru s prvošolci osnovne šole Tomo Brejc in Fran Albreht.

ANDREJA SUŠNIK: »Že prvi dan sem bila v varstvu. Vesela sem, ker imam tam prijateljico iz tretjega razreda, s katero hodiva skupaj v šolo. Prvega šolskega dne sem se močno veselila, še posebno sem bila vesela danes, ko sem dobila kar tri čebelice v enem dnevu. Torbica mi ni pretežka, ker imamo nekaj potrebin in knjig shranje-

nih v šoli. Šole se veselim tudi zato, ker bom šla lahko poleti s šolsko kolonijo na morje.«

SAŠO LABIGNAN: »Nič me ni skrbelo, kako bo v šoli, ampak sem se je neizmerno veselil. Moja pot v šolo vodi

po najbolj mirni ulici, kjer skoraj ni prometa in tudi glavne ceste mi ni treba prečkati. Če pa že grem kdaj preko glavne ceste, se postavim pred prehod za pešce, tam, kjer so bele črte, pogledam na levo in desno, in če je cesta prosta, grem hitro čez. V šoli se najbolj veselim pisanja in branja, čeprav še ne poznam prav vseh črk. Že prvi teden smo pisali nekaj besed na tablo in v zvezke.«

PETER HORVAT: »V šoli se najbolj veselim risanja. Tovarišica je stroga, do-

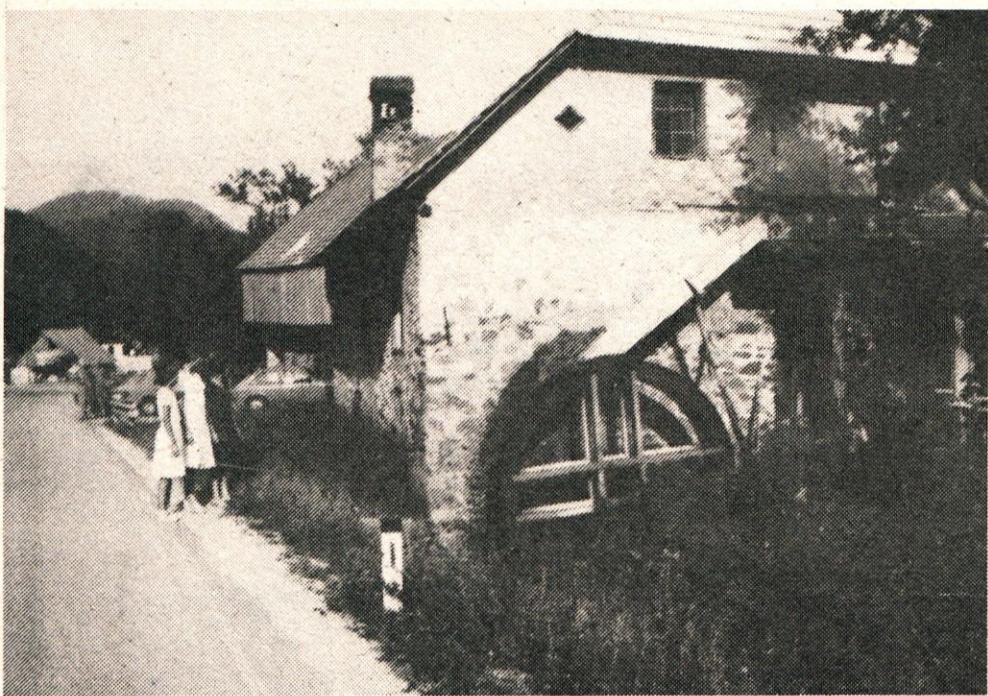

krat prečkati glavno cesto, vendar se ne bojim, ker me je že mamica naučila, kako moram preko ceste. Na cesti se bojim samo prehitrih vozniakov. Tedaj raje dolgo čakam, da je cesta čisto prosta.«

ANDREJKA RŽEN: »Vse potreščine sem si pripravila v torbico še preden smo šli na morje. Nestrpno sem pričakovala prvi dan šole. Dobila sem tudi novo obleko. Prvi dan nam je tovarišica povedala, katere potreščine potrebujemo. V šoli mi je zelo všeč, ker je veliko otrok. Če preveč razgrajajo mi pa ni všeč. Tovarišico vedno pazljivo poslušam. Kadar česa ne razumem, jo vprašam in ona mi vedno rada razloži.«

Spraševala: MIRA JANČAR

Mlinsko kolo pod Kozjakom

Morda boste kdaj potovali skozi Tuhinjsko dolino. Ko se boste na vzhodni strani Kozjaka spustili v dolino, boste na desni strani opazili posebno zanimivost. Pri drugi hiši v Špitaliču, reče se pri Rženu, voda z nove rake poganja obnovljeno mlinско kolo.

Rženova hiša je grajena iz kamna. Stari Jernej, ki je bil tukaj zadnji gospodar, je umrl pred tremi leti. Triinideset let je živel sam na kmetiji. Za vse je bil sam. Sam je obdeloval zemljo, njive in travnike, sam je delal v hlevu, sam je bil za delo v hiši.

Jernejev oče je umrl tragične smrti, ko se je z zaslužkom vračal iz Amerike, mati je umrla med vojno. Na hiši pa se še danes vidi, da so bili napredni ljudje. Imeli so svoj mlin in preko prenosnega pogona so z vodno pomočjo rezali tudi rezanico za živino.

Današnji gospodar Rženovine je Ivan Piskar. Jernej mu je zapustil staro domačijo, ker se je edini zanimal zanj in mu pri maršičem pomagal.

Ivan Piskar in njegova sinova od Rženovine nimajo koristi, imajo pa veliko veselje. Iz Motnika, kjer stanujejo, je do tukaj pet kilometrov, vendar vsak dan

po večkrat pridejo sem. Radi opravljajo delo na travnikih, v načrtu pa imajo tudi obnovitev hiše.

Ko stopiš v staro hišo, se začudiš prostorom in predmetom, ki so pravi muzej. Zanimiva je črna kuhinja, krušna peč, lesene skodele in veliko drugega orodja, ki so ga nekdanji rabili v hiši in na polju.

Piskarjevi fantje so že obnovili

mlinsko kolo. Delo je bilo zahtevno, saj so morali skoraj vse napraviti na novo. Vendar je s tem hiša veliko pridobila.

Obisk na Rženovini bo čez nekaj let še prijetnejši. Piskarjevi bodo hišo preuredili, vendar ji pustili star videz. Obiskovalec si bo lahko ogledal, kako so živeli naši predniki v preteklosti.

CIRIL SIVEC

Ali dovolj skrbimo za naše okolje?

V okviru praznovanja 750-letnice rojstva našega kraja se že vse leto vrstijo tudi različne akcije. Med njimi tudi akcija za lepše okolje ter obnavljanje znamenitosti Kamnika. Ko smo že pri tem, se nehote postavlja vprašanje, ali res vedno in povsod gledamo na to, da je naše okolje urejeno in čisto tudi na območjih, ki nam niso na očeh?

Tu mislim predvsem na okoličico bloka nad »Metalko«, ki je čisto blizu izobraževalnih ustanov. Že leta nazaj stanovanjci tega bloka gledamo in poslušamo grozen ropot, pod okni naših stanovanj in obeh šol. Istočasno pa gledamo nered, ki že presega vse meje varnosti naših otrok, ki se tu igrajo.

Prav tako ni prostora zaradi velikega prometa s tovornjaki, ki dovažajo železo in ga z viličarjem bučno raztovarjajo po dvorišču za Metalko ali pred Metalko, kjer se pač da in kjer vsa ta roba tudi obleži. Pa tudi kupci prihajajo s svojimi avtomobili nakupovat vse to blago in prav tako puščajo avtomobile, kjer je pač prostor.

Sprašujemo se, ali je lahko tak promet in nered tako blizu šole, da se naši otroci mukoma prebijajo skozi vse to in da ves čas trepetamo za njihovo varnost. Mislim, da tak okras ni ponos nam Kamničanom, pa če je trgovina še tako donosna. Za tako blago je potreben drugačen prostor; izven mesta, kjer ropot z raztovarjanjem in natovarjanjem železa ne bo motil okolice.

T. Radež

Prednost cestam

Tako smo krajanje naselij v krajevni skupnosti Komenda lani zapisali v svoj delovni načrt. In načrta se držimo.

Cesta od Komende skozi Potok in Breg do Nasovč je veljala 2,60 milijona dinarjev, ki smo jih zbrali s samopriskom. Letos sta dobili asfaltno prevleko cesta skozi Breg in del ceste, ki povezuje naselje z glavno cesto Mengeš-Brnik-Kranj. Ta letošnja naložba je znašala 1,23 milijona od katerih so prebivalci naselij Nasovč in Breg sami prispevali 210 tisočakov. Povezava z glavno cesto je pomembna tudi zato, ker

med popravili glavne ceste obvoz pelje skozi ta naselja.

Po osmih letih je končno tudi cesta skozi Klanec dobila zaščitno prevleko.

Medtem ko vedno več kilometrov cest prekriva asfalt, pa smo imeli prebivalci Tunjic do nedavnega skoro neprevozno pot do doma. Zdaj je makadamska cesta od Mlake do Tunjic lepo urejena, za kar je krajevna skupnost prispevala 30, Gozdno gospodarstvo Kamnik pa skoraj 90 tisoč dinarjev.

Želje so seveda večje od možnosti, toda če se bomo držali prednostne liste in združevali sredstva po načrtu, bodo slej ko prej prišle na vrsto vse ceste v krajevni skupnosti.

MOJCA LUŠTREK

Poroke

Viktor ARNUŠ, natakari iz Košiš in

Justi ZARNIK, natakari iz Košiš;

Štefan HRIBAR, delavec iz Buča in

Silva REPNIK, kmet. delavka iz Volčjega potoka;

Stanko ZUPAN, prodajalec iz Kamnika in

Mojca KLEMENC, med. seštra iz Kamnika;

Alojz HANCIC, električar iz Črne pri Kamniku in

Jana VINŠEK, uslužbenka iz Kamnika;

Franc PANČUR, elektroinstalater iz Zg. Tuhinja in

Marija ŠUŠTAR, delavka iz Potoka v Tuhinju;

Jernej GERBIC, planer iz Zg. Stranj in

Jelka ČERNEVŠEK, dijakinja iz Laniš;

Miro STAROVASNIK, voznik viličarja iz Podstudenca in

Nežka KLOPČIČ, delavka iz Lok v Tuhinju.

Srečanje starostnih upokojencev v Komendi

Društvo upokojencev Komenda je v soboto 8. septembra pripravilo srečanje za vse starostne upokojence, ki so v letošnjem letu napolnili 75 let. Srečanju so se odzvali upokojenci iz krajev skupnosti Komenda, Moste in Križ, ki jih združuje to društvo.

V prostorih društva, ki so prijetno urejeni so kulturni program pripravili učenci osnovne šole Komenda in najmlajši iz otroškega vrta. Navdušili so najstarejše občane s pesmijo in igranjem. Sledilo je prijetno popoldne s pogostitvijo. Spomnili so se tudi tistih, ki so morali zaradi bolezni ostati doma v postelji. Obiskali so jih z darilom in željo po čimprejšnjem okrevanju.

Odbor društva upokojencev Komenda zasluži vse čestitke, saj so srečanje odlično organizirali.

J. K.

Zaposlim kvalificiranega ali polkvalificiranega **MI-ZARJA**. Osební dohodek 7.000 dinarjev.

Jeraj, mizarstvo, Gora 28, p. Komenda

TOVARNA FARMACEVTSKIH IN KEMIČNIH IZDELKOV

»LEK« LJUBLJANA

n.sol.o., Ljubljana, Verovškova 57

TOZD KEMIJA, r.o., Mengeš, Kolodvorska 27

objavlja prosta dela in naloge:

3 TEHNIKI

za razporejanje in usklajevanje dela skupin delavcev, naročanje surovin in delovnih pripomočkov ter oddajanje izdelkov. Poleg splošnih pogojev mora imeti kandidat štiriletno srednjo tehnično šolo kemijske ali druge ustrezne smeri, smisel in veselje do dela v proizvodnji.

Prijave sprejema 15 dni po objavi kadrovske-spolni sektor DO LEK na naslov:

»LEK« TOZD KEMIJA, 61234 Mengeš, Kolodvorska 27, kjer lahko dobite informacije osebno ali preko telefona 72-631.

Komisija za delovna razmerja TOZD Kemija bo kandidate o izbiri obvestila v 5. dneh po seji komisije za delovna razmerja.

V spomin

3. 10. 1979 je minilo leto dni, odkar se je za vedno poslovila od nas

Angelca Rihar,

organizator narodnih noš doma iz Komende. Med nami je še vedno velika praznina, prezgodnji grob pa spomin na njo.

V imenu prijateljev
L. I.

Zahvala

Ob nenadni boleči izgubi dragega moža in očeta

Ignaca Martinjaka

iz Križa 72 pri Komendi

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom in sorodnikom za izraze sožalja in poklonjeno cvetje, gasilskemu društvu Križ, krajevni organizaciji ZB NOV Komenda, obema govornikoma, Društvu upokojencev in sodelavcem ter župniku za opravljeni pogrebni obred.

Žena Marija in sinova z družinama

Križ pri Komendi, 10. septembra 1979

OBVESTILO ŽIVINOREJCEM!

Veterinarski zavod Kamnik sprejema s 1.10.1979 naročila veterinarskih uslug v svoji pisarni, Titov trg 9, ustno ali po telefonu št. 831-266 vse delovne dni med 6. in 14. uro. Izven navedenega časa kličite dežurnega živinozdravnika. Informacije o dežurstvu na številki 831-511 (vratar na občini)

Uprava

Temeljno sodišče v Ljubljani išče več strojepisk, od tega eno za enoto v Kamniku. Informacije dobite v kadrovske službi Temeljnega sodišča v Ljubljani ali pri enoti tega sodišča v Kamniku.

Vozniki pozor!

- Vulkaniziranje
- Premontaža gum
- Prodaja gum (brezplačna montaža)
- Centriranje koles na avtomobilu (brez snemanja koles) z elektronsko aparaturo vam hitro in solidno izvrši

Janez Sitar
Vrhpolje 25, Kamnik

Krajevne organizacije SZDL so dolžne poskrbeti za redno dostavo Kamniškega občana

Občani se večkrat pritožujejo nad neredno dostavo Kamniškega občana, zato je potrebno nekoliko obširnejše pojasnilo, kako je organizirano izdajanje in dostavljanje glasila.

Kamniški občan je glasilo občinske konference SZDL. Sredstva za njegovo izdajanje po sporazumu združujejo družbeno-politične organizacije, občinska skupščina Kamnik in samoupravne interesne skupnosti. Kamniškega občana prejme vsaka družina v občini brezplačno.

Dostava Kamniškega občana pa je ena od nalog krajevnih organizacij SZDL. Vsaka krajevna organizacija SZDL organizira raznašanje občana na svoj način; nekje ga raznašajo šolarji ali mladina, drugje vsakdo vzame občana v trgovini ali pa ga posamezniki vzamejo za celo sosesko in ga potem razdelijo. Ponekod je organizirana tudi raznašalska služba, ki jo iz sredstev, zbranih s članarino, financirajo krajevne organizacije socialistične zveze. Med drugimi je raznašalska služba organizirana tudi v krajevni skupnosti Kamnik. Zaradi nekoliko slabše aktivnosti občanov pri delu krajevnih organizacij SZDL v krajevni skupnosti Kamnik se pojavlja nekoliko več težav. Tako ponekod že dalj časa ni bila pobrana članarina in so krajevne organizacije SZDL brez potrebnih finančnih sredstev za financiranje raznašalnih služb, ki jo opravljajo dijaki in študentje, zato se tudi raznašalci hitro menjajo. V krajevni skupnosti Kamnik so že razmišljali tudi o drugih načinih dostave, vendar bi bilo potrebno v vsakem primeru za drugačno organizacijo dostave zagotoviti veliko več finančnih sredstev.

Pred leti je bila organizirana dostava tako, da je v vsaki ulici raznašal glasilo kak občan, stanujoč v tisti ulici. Občani se morajo sami v okviru krajevnih organizacij socialistične zveze dogovoriti o načinu in izboljšanju dostave Kamniškega občana.

J. Z.

Šestindvajsetdnevna kronika

Pozor – otroci na cesti!

Dogodki, ki jih opisujemo v tej rubriki segajo v čas od 20. avgusta od 15. septembra, ki je bil kar precej pester. Spravilo ozimnice in skrb za kurjavo nista preprečila, da v tem obdobju ne bi bilo storjenih kar 37 prekrškov zoper javni red in mir, 27 kaznivih dejanj, pripetilo pa se je tudi 29 prometnih nesreč, torej v povprečju več kot ena na dan.

JAVNI RED IN MIR

Le kje drugje bi se največkrat prepirali, pretepali in razgrajali kot ravno v gostilni. Polovica (18) prekrškov je bila storjenih v gostinskih lokalih, sledi ulica (9) in stanovanja (8). Največ je bilo fizičnega obračunavanja in to v 14 primerih, sledi pa razgrajanje – 9 primerov in druge. Štirje vročerkurježi so hladili kri v prostorih za pridržanje na PM.

22. 8. je že ob 15.25 uri razgrajal in razbijal vinjeni Omer O. s Šlandrove v lokalu Medexa. Čebelj roj na dveh nogah.

25. 8. so ob 00.30 uri zalotili Dušana Ž. iz Kamnika, ki je s kolegi popival v kleti na Kranjski. K pitju gre seveda tudi petje. Disco brez dovoljenja.

Tega dne so ob 23.30 uri miličniki opozorili Vida R. z Vegove, ki je razgrajal doma, kar se menda večkrat dogaja. Sodnik za prekrške bo upošteval vztrajnost.

28. 8. je ob 23. uri Franc Ž. s Kranjske razbijal in pretepal svojo bivšo ženo v Šmarci. Upiral se je tudi miličnikom, pa so ga do iztreznitve postavili na »hladno«. Stara ljubezen ne zarjavi – tudi do prostorov na PM ne.

29. 8. sta se šla ob 23.10 uri samopostrežbo v Planinki Stane S. s Trga talcev in Franc G. z Novega trga. Postrežnino bo zaračunal sodnik za prekrške.

30. 8. je že ob 12.10 uri v bifeju trgovine v Šmarci Janez J. iz Šmarce udaril in telesno poškodoval Franca S. iz Nožic. Do trgovine se je pripeljal z osebnim avtom z neparno registrsko številko, čeprav je bil četrtek, balonček pa je bil tudi precej travnate barve. Kaže, da se mu je ob 15.30 uri zopet storilo rdeče pred očmi, čeprav je bila ta dan Roza in je pričel ponovno razgrajati. Miličniki so ga do iztreznitve pridržali, pa ne zaradi igre barv.

Tega dne je ob 21.30 uri videl rdeče namesto roza tudi Bogdan. T. s Šmarce, ki je v gostilni Jeran v Šmarci fizično obračunal z Mirom K. iz Duplice. Sodnik bo z njim obračunal samo denarno.

6. 9. so ob 13.45 uri privedli na PM Dafera L. s Kidričeve, ki je doma razbijal in ogrožal družino. Pri njem so našli tudi nož – pa ne za lupljenje krompirja. Pridržali so ga do iztreznitve brez noža in krompirja, samo z maligani.

Istega dne so se ob 22.45 uri spravili nad kozarce pri Bevcu Omer O.; Rahman K. in Ivan T. s Klavičeve ter Sadik M. s Cankarjeve. Kozarcev niso samo praznili, pač pa so jih ob razgrajanju tudi razbili. Namesto steklarne bodo račun dobili, ve se, od koga.

9. 9. je ob 22.30 uri v gostilni Pirš na Lokah vinjeni Anton E. z Lok s kozarcem hujše telesno poškodoval Mirola D. prav tako z Lok. Za kaj vse služijo kozarci; za vsebino je znano.

11. 9. se je ob 23.55 uri Francu Ž. s Kranjske spet stožilo po bivši ženi in ji je šel pet serenado v Šmarco. Podoknica je bila precej preglasna in je bila podobna razgrajanju. Pogumni trubadur je pred prihodom miličnikov po-

begnil. »Pesmarica« ga čaka pri sodniku za prekrške.

14. 9. je ob 22.10 uri že »okajeni« Čazim O. s Cankarjeve v Planinki zahteval pijačo, ki pa mu je natakar ni hotel dati. Zato je žejni Čazim pričel razgrajati in celo udaril je natakarja. Žeja bo malce dražja.

TATVINE IN VLOMI

Kolesa so kljub hladnemu valu še vedno v modi, saj je bilo od vseh kaznivih dejanj storjenih kar 14 tatvin koles in dveh koles z motorjem. Sicer pa so lastnike menjale tudi deske, kokoši, race, ure in denar. V obravnavanem obdobju beležimo tudi dva vloma v avtomobile, dva vloma v stanovanjske prostore in en vlom v trgovino.

21. 8. so ob 11.30 uri zalotili Jožeta V. z Žal, ko je vlamjal v avtomobile na spodnji postaji žičnice. Podnevi se bolje vidi.

Istega dne je ob 16.10 uri neznanec vlomil v sobo samskega doma na Maistrovi in Vlastimiru T. odnesel kasetofon. Brez kasetofona in 2000 din je v istem domu in istega dne ostal tudi Vojislav. D. samo da bo 20.10 uri. Ljubitelji glasbe spet na pohodu.

2. 9. so ob 19.15 uri vlomili v bife na Zapricah. Odnegli so nekaj pijače in cigaret, naslova pa niso pustili.

12. 9. je bilo vlomljeno v dopoldanskem času v hišo Antonije Č. iz Podbrega. Oškodovanka pogreša 4800 din.

Sadje je najboljšje odtrgano z drevesa. Skrb za ozimnico vodi nekatere v sadno drevesnico TP Kočna, vendar v nočnem času in preko ograje. Morda bi pa z narodno zaščito lahko pregrajali nočne obiskovalce?

PROMETNE NESREČE

V prometnih nesrečah je bilo poleg voznikov osebnih avtomobilov udeleženih sedem kolesarjev, šest voznikov koles z motorji in trije pešci. Med udeleženci je bilo kar šest otrok: en pešec, trije kolesarji, eden na kolesu z motorjem in eden v avtu, ki ga je vzel očetu. Največ nesreč je bilo na Titovem trgu – 4, sledijo Moste – 3, Podgorje, Bakovnik in Vrhpolje po 2 itd. V prometnih nesrečah je bilo šest oseb težje, devet lažje poškodovanih, v trinajstih primerih pa je nastala le materialna škoda. Ena oseba je zaradi posledic prometne nesreče umrla v bolnišnici.

23. 8. je ob 10.25 uri na Bakovniku Frančiška K. nenadoma prečkala cesto, pri čemer jo je s tovornim avtomobilom zadel Zdravko N. iz Kamnika. Poškodovana pešakinja je še istega dne popoldne zaradi posledic prometne nesreče umrla v bolnici. To je letos že peta žrtev cest na kamniškem, med katerimi so kar trije pešci.

25. 8. je ob 19.45 uri v Vrhpolju kolesar Anton H. z Vrhpolja padel pred osebnim avtomobilom K. iz Košic. V nesreči je bil kolesar težje telesno poškodovan.

26. 8. je ob 20.25 uri Milan G. iz Kregarjevega zaradi neprimerne hitrosti zapeljal z motorjem s ceste v Bistričici in se pri tem hujše poškodoval.

28. 8. je ob 10.50 uri na Titovem trgu na avtobusni postaji avtobus zadel s kolesom pešca Jožeta Z. z Maistrove. Pešec je dobil hujše poškodbe na nogi.

9. 9. se je ob 19.25 uri v parkiran osebni avto na Kovinarski zaletel voznik pony expres. V bolnici, kamor je bil prepeljan in iz katere je pobegnil, je dal o sebi krive podatke. Kljub temu so miličniki ugotovili, da je bil to Mirolav H. z Maistrove.

Peš na Veliko planino

Ko je že vse kazalo, da bodo v kamniškem tozdu Hoteli in žičnice s srečno roko razrešili zaplete okrog dotrajanih nosilnih vrvi na gondolski žičnici, so jih znova presenetile nevšečnosti. Gondolska žičnica je sredi poletja za nekaj dni obstala, ker zavod za raziskavo materiala in konstrukcij iz Ljubljane ni pravočasno poslal svojih strokovnjakov, da bi ponovno pregledali žičniški sistem in odločili, ali žičnica zaradi dotrajane nosilne vrvi še lahko vozi. Strokovnjaki so le prišli in odločili, da žičnica lahko obratuje s polovično zmogljivostjo do oktobra – takrat pa naj začnejo žičnico obnavljati.

V tozdu Hoteli in žičnice so se medtem že dogovarjali z avstrijsko firmo o popravilu žični-

ce in se tudi dogovorili, da jo bodo obnovili za skoraj polovico nižjo ceno, kot bi jo domači proizvajalci take opreme. Toda načrte so prekržili ukrepi zveznega izvršnega sveta in samoupravne interesne skupnosti za ekonomske odnose s tujino – uvoz potrebnih vrvi in drugega materiala je obstal pred zaporo.

In da bi bila smola popolna, je v noči od 10. na 11. september svoje opravilo še vreme – strela je dokončno ustavila gondolsko žičnico na Veliko planino.

Optimistične napovedi, da bomo na Veliko planino peščili le kratek čas, za zdaj žal ni. (J. T.)

POSEBNI DOGODKI

24. 8. je pes Andje D. iz Komende ugriznil 9-letnega Boruta F. iz Ljubljane. Kljub temu, da pes ni bil cepljen, se je vse srečno izteklo. Psa je lastnica pokončala in ga zakopala, čaka pa jo postopek pri sodniku za prekrške. V opozorilo lastnikom necepljenih in odvezanih psov!

11. 9. je izgubila življenje 18-mesečna Urška R. iz Kostanja, na katero se je zrušila tri metre visoka betonska stena. Vse kaže na malomarnost dveh zidarjev, ki

za delo sicer nimata obrtnega dovoljenja.

POHVALNO

Tudi tokrat moramo pohvaliti nekatere poštene občane, ki so na PM prinesli najdene predmete – denarnice z denarjem in dokumenti. Pošteni najditelji so tokrat: Antonija Štrukelj iz Kamnika, Mile Pandža iz Šmarce, Angelca Vrhovnik iz Tunjice, Francka Hočevnar in Marta Žerko iz Kamnika.

MAJ

Ne upoštevajo »STOP« znaka

Na prehodu preko železniške proge na Korenovi poti na Duplici sta se v 14. dneh pripetili dve nesreči. Kljub temu, da pred prehodom preko proge stoji znak »STOP« in Andrejev križ, nekateri vozniki dokazujejo, da so hitrejši od vlaka. Tako dokazovanje vedno ne uspeva in zato prihaja do precejšnje materialne škode, do sedaj, na srečo, ne tudi do človeških žrtev. 4. 9. je ob 14.45 uri vlak zadel kombi, ki ga je mimo znaka »STOP« vozil Martin P. iz Ljubljane. Materialna škoda za 15.000 din.

Dne 18. 9. pa je znak »STOP« prevozil Franc Š. iz Mozirja s tovornjakom, polno naloženim z ivericami. V zadnji desni del kasona, ki ga je odtrgalo, je trčil potniški motorni vlak, ki je vozil iz Kamnika. Na tovornjaku je nastala materialna škoda za 30.000 din, vlak pa je s prvim vagonom iztiril in po železniškem nasipu vozil še 80 metrov. K sreči v vlaku nihče od potnikov ni bil poškodovan, na vlaku (na sliki) pa je nastala materialna škoda po prvih ocenah za 1.000.000 din.

Železniška postaja na Bakovniku

Kako potrebna je bila železniška postaja na Bakovniku v krajevni skupnosti Duplica, kaže veliko število potnikov že v prvih dneh, ko je vlak začel ustavljati. Postaja sicer še ni povsem dokončana. Krajevna skupnost Duplica pa je že poskrbela za dostopno pot in za razsvetljavo. Treba je še urediti obrobni del

perona.

Vsi trije jutranji vlaki (od 4.45 do 6.23) odpeljejo proti Ljubljani okrog 50 do 60 potnikov, ob torkih in četrkih pa še več. Zlasti so se z vlakom začeli voziti dijaki in študentje, saj je mesečna karta za 50 dinarjev cenejša kot na avtobusu.

LJ

Novi prostori

Na pobudo AMD Kamnik so v Komendi v Domu upokojevcev uredili prostore za sekcijo avtomoto društva, ki jo vodi Janez Kern. Prostore, v katerih so uredili učilnico, je dala na razpolago krajevna skupnost Komenda. Za opremo učilnice, v kateri je prostora za 20 slušateljev, je AMD Kamnik namenilo 20.000 din. Poleg možnosti občasne avtošole za krajane Komende, Križa in Most, bodo prostori služili za prometno vzgojo mladine, kateri namerava sekcija AMD posvetiti precejšnjo pozornost. Želimo jim veliko uspehov pa tudi posnemanja.

Smrti

Anton BRLEC, vodni instalater iz Zg. Palovč star 27 let;

Ema KRŽIČ, uslužbenka stara 36 let iz Mekinj;

Justina KONCILJA, os. upokoj. stara 80 let iz Mekinj;

Marija GROŠELJ, gospodinja stara 79 let iz Mekinj;

Ivan ZOBEC, os. upokoj. star 89 let iz Ljubljane;

Anton SUŠNIK, kmet. upokoj. star 77 let iz Zavrha;

Marija LAP, stara 74 let gospodinja iz Žej pri Komendi.

MAJ

Kima tokrat boljša od Dise

Sreča je opoteča tudi v konjeniškem športu – so lahko ugotavljali tako gledalci kot tekmovalci na zadnji letošnji kasaški prireditvi v Komendi. Le dobra dva meseca po tekmovalstvu za pokal Kamnika ob 750-letnici mesta, so se namreč v Komendi spet zbrali najboljši kasaški konji in njihovi vozniki iz Slovenije in sosednje Hrvaške. Zaradi preskromnega števila prijav tokrat ni bilo zanimive dirke kmečkih konj, zato pa je bilo toliko bolj slikovito in zanimivo tekmovalstvo v preskakovanju ovir za memorial Alenke Žnidar. Prizadevnim delavcem konjeniškega kluba Komenda je treba priznati, da so več kot zgledno uredili parkur in celotno prireditev lepo izpeljali.

Največ konjev je bilo prijavljenih za časovni handicap za 3 do 5-letne kasače na progi 2100

metrov, zato so se pomerili v dveh skupinah. Zmagovalci prve skupine so bili Markiza, voznik Jože Krajner iz Bizeljskega, 1:36,2, Linford, voznik Jože Ocvirk iz Ljubljane, 1:37,2, Murina, voznik Vlado Cvilinder iz Zagreba, 1:35,2. V drugi skupini so slavili konji Petja, voznik Jernej Narad iz Šentjerneja, 1:33,5, Modeta, voznik Joško Krajner iz Bizeljskega, 1:33,6, Akron, voznica Veselka Klobučević iz Zagreba, 1:40,6.

V drugi dirki, mehničnem handicapu za dvoletne kasače na 1400 metrov, so si prva tri mesta razdelili Lepena, voznica Angela Škofic z Brda, 1:27,7, Lame, voznik Lojze Gorjanc z Brda, 1:31,5, Ferari, voznik Jože Sršen iz Ljutomera, 1:40,6.

V časovnem handicapu za 3 do 12-letne kasače na progi 2100

metrov je zmagala Neni, voznik Franc Novak z Bleda, 1:29,8, pred Finalistko, voznik Mirko Napast iz Šempetra, 1:29,1 in Aldinom, voznik Jože Antončič iz Šentjerneja, 1:30,0.

Najprivlačnejša in tudi najbolj razburljiva je bila dirka za pokal Komende na progi, dolgi 3500 metrov. Med desetimi najboljšimi slovenskimi 4 do 12-letnimi kasaškimi konji je tokrat slavila Kima, voznik Janez Kolar iz Ljubljane, 1:25,6. Disa, ki je pred dvema mesecema »prisluzila« pokal Kamnika z voznikom Markom Slavičem mlajšim iz Ljutomera je bila tokrat druga, 1:24,7, tretja pa Findina, voznik Joško Slavič iz Ljutomera, 1:26,8.

V dvovprežnem časovnem handicapu za 3 do 12-letne kasače na 2200 metrov sta bili naj-

boljši Elfin Nardija, voznik Rudi Markič iz Ljubljane, 1:40,9, drugo mesto je pripadlo Markizi in Modeti, voznik Jože Krajner z Bizeljskega, 1:44,3, tretje mesto pa Distobalitu in Pini, ki ju je vodil Tine Jagodic iz Komende, 1:44,2.

V preskakovanju ovir za prehodni pokal so se tekmovalci pomerili dvakrat. Vlado Rančigaj, ki si je lani na memorialu Alenke Žnidar priboril prehodni pokal, je moral letos priznati poraz pred Majo Čerček iz Komende na konju Tristanu, ki je zmagala z enakim številom točk kot drugouvrščena Stanka Prešern iz Radovljice na konju Diku. Prednost Maje Čerček je bila v tem, da je brez kazenskih točk zmagala v drugem delu tekmovalstva, ki je bil zaradi deset centimetrov višjih ovir seveda bolje ocenjen. Na tretje mesto se je uvrstila Eva Rančigaj iz Ljubljane s konjem Lordom.

J. T.

Velik uspeh kamniškega skakalca

Na mednarodnem FIS tekmovalstvu v smučarskih skokih v Kranju 13. avgusta je Peter PIBERNIK iz Suhadol dosegel zelo velik uspeh, ko se je na tem tekmovalstvu uvrstil na 4. mesto pred Bogdanom Norčičem. Tekmovanja se je udeležilo več kot 60 skakalcev iz štirih držav, zmagal je Italijan Rigonni pred Tepežem in Bantamom, 4. je bil Peter PiBernik, 5. Bogdan Norčič (vsi Jugoslavija). To je eden največjih uspehov kamniških športnikov na mednarodnih tekmovaljih.

KROPIVŠEK

Memorial Toneta Jegliča

Na tekmovalstvu v smučarskih skokih na 20-metrski skakalnici v Selu pri Vodica, ki ga je organiziral SK Kamnik v spomin na med vojno ustrelnega skakalca Toneta Jegliča, je sodelovalo 33 skakalcev iz 7 klubov iz Slovenije in zamejstva. Najboljši pri cici-banih je bil Joško Šmid, SK Jesenice, pri pionirjih Martin Škrjanc, SK Triglav, ekipni zmagovalec pa je bil SK Triglav I. Organizacija tekmovalstva je bila kljub slabemu vremenu dobra.

Rezultati:

Cicibani:

1. Joško Šmid, SK Jesenice 215,7 točk (15 in 14 m)
2. Tomaž Knafelj, SK Jesenice 159,1 točk (11,5 in 11,5 m)
3. Jure Giacomelli, SK Ilirija 158,9 točk (11 in 12,5 m)

Ml. pionirji:

1. Martin Škrjanc, SK Triglav 231,4 točk (17 in 16,5 m)
2. Ivo Gorjup, SK Triglav 218,5 točk (16 in 16 m)
3. Jože Kešnar, SK Triglav 218,2 točk (15,5 in 16 m)

Ekipno:

1. SK Triglav I 668,1 točk
2. SK Triglav II 604,4 točk
3. SK Ilirija 549,3 točk
4. SK Obirsko (Avstrija) 460,2 točk

K. P.

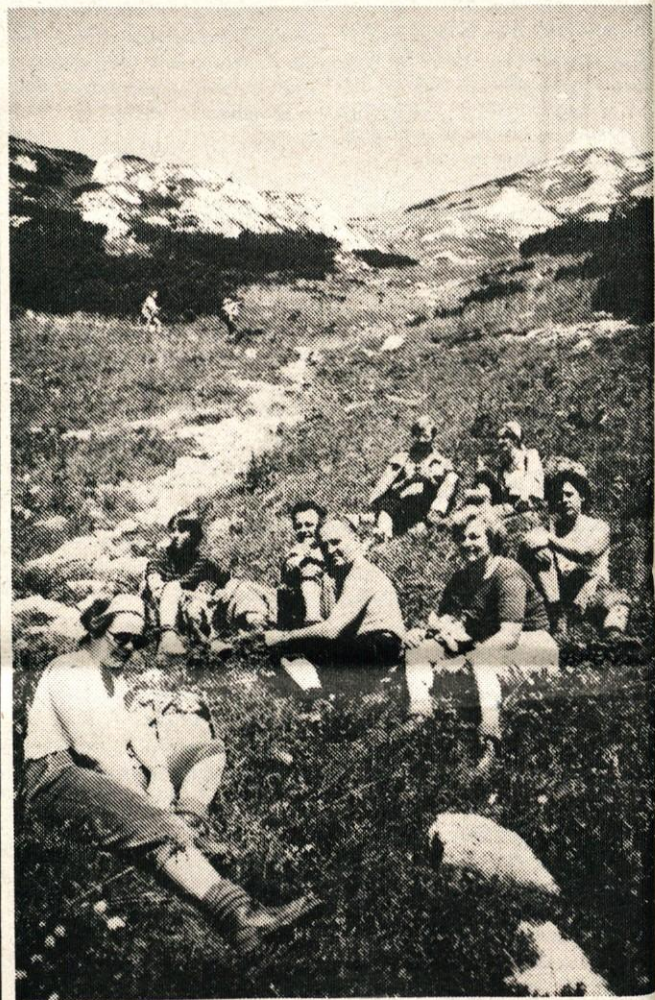

Trim pohod na Kamniško sedlo

V nedeljo, 2. septembra je PD Kamnik skupaj z ZTKO Kamnik organiziralo trim pohod na Kamniško sedlo. V čudovitem vremenu je okoli osme ure zjutraj krenila množica udeležencev v več skupinah po normalni poti mimo Rokovnjaških jam, skozi Klin in čez Pastirce na Sedlo. Planinska koča, vsa stara in betežna, potrebna temeljitega popravila, je bila premajhna, da bi

delovali v prijetnem kramljanju in marsikdo si je zaželel njihov avtogram ter ga seveda tudi dobil. V toplem soncu in čistem zraku je čas kar prehitro minil in težko se je bilo odločiti za sestop v dolino.

Prijeten izlet je gotovo ostal vsem v lepem spominu, tudi tistim, in teh ni bilo malo, ki so bili prvič v gorah in prvič na Kamni-

B. P.

lahko naenkrat sprejela vso to množico obiskovalcev. Toda mehka trava v okolici koč je kar vabila k zasluženemu počitku in gretju na toplem soncu. Sledilo je žigosanje s posebnim žigom, narejenim prav za to priložnost. Tudi vsi trije kamniški himalajci, Podbevšek, Pollak in Škarja, ki so bili med vodji pohoda, so so-

škem sedlu. Med njimi je bilo veliko družin z otroki, najmlajši med njimi je imel komaj dobro leto in pol. Veliko število udeležencev (skoraj 200), pa je tudi vzpodbuda, da bomo prihodnje leto organizirali vsaj en tak pohod, verjetno jih bo pa še več.

Vzponi v avgustu

V tem mesecu je bilo opravljeno rekordno število vzponov v tem letu. Sezona je na višku, počitnice še trajajo, vse hiti v gore in uspeh je tu: kar 78 vzponov najrazličnejših težavnostnih stopenj:

- ocena VI 8 vzponov
- ocena V 12 vzponov
- ocena IV 18 vzponov
- ocena III 23 vzponov
- ocena II 11 vzponov
- ocena I 6 vzponov

Od teh naj naštejem le najtežje:

Triglav: Helba s Čopovim Stebrom, (ocena V-VI) plezala Janez Benkovič in Milan Gladek
Vežica: Akademsko (ocena VI), plezala Janko Plevel in Violeta Potočar
Šite: Steber (ocena VI), plezala Benkovič Janez in Milan Gladek
Šite: Belač-Zupan (ocena V), plezala Dušan Orehek in Violeta Potočar.

KAMNIŠKI OBČAN

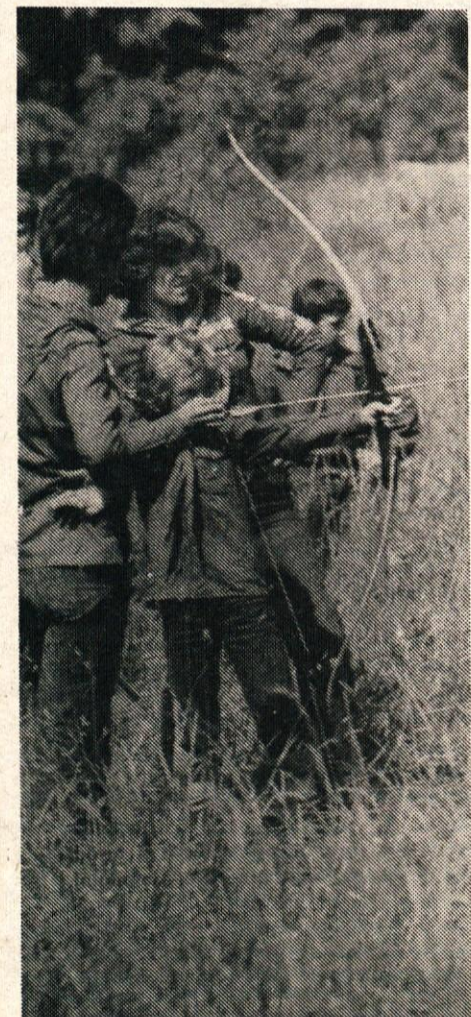
KAMNIŠKI OBČAN glasilo SZDL občine KAMNIK – Ureja uredniški odbor – glavna in odgovorna urednica Jana Taškar – tehnični urednik Franc Mihevc – Izhaja dvakrat mesečno – Uredništvo in uprava – Kamnik, Japljeva 6, telefon 831-124 – tekoči račun 50140-678-57156 – Rokopisov in fotografij ne vračamo – Tiska ČGP Delo v Ljubljani.

IRENA

Lok in taborništvo

Lokostrelstvo je šport, ki se je pred približno desetimi leti začel razvijati tudi v naši državi. Najprej so s tem športom začeli v Zagrebu, od kod se je kot blisk razširil tudi v Slovenijo. Hitro je bil v Ljubljani ustanovljen lokostrelski klub, takoj zatem pa tudi LOKOSTRELSKA

ZVEZA SLOVENIJE, ki je novi šport vključila tudi med tabornike. LZS se je povezala s taborniškim odredom Tone Tomšič iz Ljubljane. Lokostrelstvo se je v taborniški organizaciji hitro uveljavilo, saj je danes ena od panog taborniškega mnogoboja.

Razna tekmovalstva, državna prvenstva, tekmovalstvo za zlato puščico in še in še drugih tekmovalj lahko zasledimo v zadnjih letih, ko je lokostrelstvo v Sloveniji delno doseglo svoj cilj.

Tudi taborniki iz odreda Bistriških gamsov iz Kamnika smo bili vrsto let nepoznavalci lokostrelstva. Sonce pa je posijalo tudi v to našo dejavnost, saj je naš član Martin Mali prosil za nekaj lokostrelskih predavanj nekdanjega državnega prvaka iz Ljubljane Jožeta Legiša-Jepa. Tovariš Legiša nam je prav rad priskočil na pomoč, nam priskrbel nekaj osnovne lokostrelske opreme po ugodnih cenah. To nam je omogočilo začetno delo, saj je danes lokostrelska oprema zelo draga, med drugim pa jo je potrebno še uvažati.

Resni treningi, zagnanost in pridnost sta že pokazala nekaj uspehov. Stirje naši člani so se udeležili lokostrelskega seminarja v Gozdni šoli v Bohinju. Na zaključnem delu tega seminarja, ki je vključeval tudi lokostrelsko tekmovalstvo, je pri moških zmagal naš član Letnar Dušan, pri dekletih pa naša članica Drobnič Marjana.

Takoj po končanem seminarju smo v našem odredu ustanovili lokostrelski vod. Vanj se lahko vključujejo vsi kamniški taborniki. Vod si je nabavil nekaj opreme; s sredstvi, ki jih je dobil od lastne članarine. Uredil si je tudi strelišče pri stadionu v Mekinjah.

V bližnji prihodnosti želi lokostrelski vod izpeljati odredovo in kasneje tudi občinsko lokostrelsko tekmovalstvo v instinktivnem streljanju (t. j. streljanju brez merilnih naprav). Najbolje uvrščen iz tega tekmovalstva, se bodo udeležili tekmovalstva za »ZLATO PUŠČICO 79«.

Upamo, da bo lokostrelstvo v Kamniku zaživelo v polni meri in nekoč tudi prestopilo meje odreda Bistriških gamsov.

SAŠ